

Modely konfliktů

1 Bimaticové hry

Definice 1. *Konečná hra dvou hráčů v normálním tvaru (bimaticová hra) je usprádaná čtveřice $\mathcal{G} = (X, Y, u, v)$, kde X, Y jsou konečné množiny a u, v jsou funkce $X \times Y \rightarrow \mathbb{R}$.*

Množina X , resp. Y , je množina strategií prvního, resp. druhého, hráče. Funkce u , resp. v , je výplatní funkce prvního, resp. druhého, hráče.

Poněvadž množiny X, Y jsou konečné, lze položit $X = \{1, 2, \dots, n\}$ a $Y = \{1, 2, \dots, m\}$. Označme $a_{ij} = u(i, j)$, $b_{ij} = v(i, j)$,

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1m} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nm} \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} b_{11} & b_{12} & \dots & b_{1m} \\ b_{21} & b_{22} & \dots & b_{2m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{m1} & b_{m2} & \dots & b_{nm} \end{pmatrix}$$

a dále e_i vektor, jehož všechny složky jsou nulové s výjimkou i -té, která je rovna 1; jedná se tedy o i -tý prvek standardní báze vektorového prostoru \mathbb{R}^k , jehož dimenze k bude dána kontextem. Při tomto označení je

$$u(i, j) = e_i^T A e_j, \quad v(i, j) = e_i^T B e_j = e_j^T B^T e_i. \quad (1)$$

Bimaticová hra je tedy jednoznačně určena maticemi A a B . Můžeme ji zapisovat ve tvaru

		hráč 2			
		1	2	...	m
hráč 1	1	a_{11} b_{11}	a_{12} b_{12}	...	a_{1m} b_{1m}
	2	a_{21} b_{21}	a_{22} b_{22}	...	a_{2m} b_{2m}

	n	a_{n1} b_{n1}	a_{n2} b_{n2}	...	a_{nm} b_{nm}

Označme

$$S_k = \left\{ (x_1, x_2, \dots, x_k^T \in \mathbb{R}^k : x_1 \geq 0, x_2 \geq 0, \dots, x_k \geq 0, \sum_{i=1}^k x_k = 1) \right\}$$

k -rozměrný simplex.

Definice 2. *Pravděpodobnostní rozšíření bimaticové hry $\mathcal{G} = (X, Y, u, v)$ je uspořádaná čtveřice $\mathcal{G}^* = (X^*, Y^*, u^*, v^*)$, kde $X^* = S_n$, $Y^* = S_m$ a u^*, v^* jsou funkce $X^* \times Y^* \rightarrow \mathbb{R}$ definované předpisem*

$$u^*(x, y) = x^T A y, \quad v^*(x, y) = y^T B^T x, \quad (2)$$

kde $A = (u(i, j))$, $B = (v(i, j))$.

Zobrazení $f : X \rightarrow X^*$ a $g : Y \rightarrow Y^*$ definovaná předpisy $f(i) = e_i$, $g(j) = e_j$ jsou prostá. Proto lze množinu X (resp. Y) považovat za podmnožinu množiny X^* , resp. Y^* . Porovnáním formulí (1) a (2) vidíme, že funkci u , resp. v lze považovat za zúžení zobrazení u^* , resp. v^* , na množinu X , resp. Y . Strategiím z množin X, Y budeme říkat *ryzí*, prvkům z množin X^*, Y^* budeme říkat *smíšené strategie*.

Definice 3. Bud' $\mathcal{G} = (X, X, u, v)$ bimaticová hra s týmiž množinami strategií pro oba hráče. Smíšená strategie $\bar{x} \in X^*$ se nazývá *rovnovážná (podle Nashe)*, jestliže pro každou smíšenou strategii $x \in X^*$ platí nerovnosti

$$u^*(x, \bar{x}) \leq u^*(\bar{x}, \bar{x}), \quad v^*(\bar{x}, x) \leq v^*(\bar{x}, \bar{x}).$$

Označení:

Pro $x = (x_1, \dots, x_n)^\top$ klademe

$$C(x) = \{k \in \{1, 2, \dots, n\} : x_k > 0\};$$

množinu $C(x)$ nazýváme *nosič strategie x*. Podobně zavádíme nosič strategie $y \in Y^*$.

Kroneckerův symbol je definován jako

$$\delta_{ij} = \begin{cases} 1, & i = j \\ 0, & i \neq j. \end{cases}$$

2 Vyjádření konfliktu pomocí systému obyčejných diferenciálních rovnic

Představme si dva účastníky konfliktní situace popsané bimaticovou hrou $\mathcal{G} = (X, Y, u, v)$, $X = \{1, 2, \dots, n\}$, $Y = \{1, 2, \dots, m\}$, $u(i, j) = a_{ij}$, $v(i, j) = b_{ij}$. Budou se chovat podle následujícího scénáře:

Během časového intervalu délky Δt sehrají mnoho kol této hry tak, že budou používat pevně zvolené smíšené strategie

$$x = x(t) = (x_1(t), \dots, x_n(t))^\top, \quad y = y(t) = (y_1(t), \dots, y_m(t))^\top,$$

tj. první hráč použije ryzí strategii i s relativní četností x_i atd. Tímto způsobem první hráč empiricky zjistí střední hodnotu výhry $x^\top A y$ a také střední hodnotu výhry při používání ryzí strategie i , tj.

$$e_i^\top A y = \sum_{j=1}^m a_{ij} y_j$$

(za první hodnotu může vzít celkovou výhru dělenou počtem sehraných kol, za druhou součet výher v kolech hraných se strategií i dělený jejich počtem). Po uplynutí času Δt změní první hráč svou smíšenou strategii tak, aby relativní změna frekvence používání strategie i byla úměrná odchylce výhry při používání strategie i a délce časového intervalu Δt , tj.

$$\frac{\Delta x_i}{x_i} = \frac{x_i(t + \Delta t) - x_i(t)}{x_i(t)} = c \left(\sum_{j=1}^m a_{ij} y_j(t) - x(t)^\top A y(t) \right) \Delta t. \quad (3)$$

Odtud plyne

$$x_i(t + \Delta t) = x_i(t) \left(1 + c \left(\sum_{j=1}^m a_{ij} y_j(t) - x(t)^\top A y(t) \right) \Delta t \right).$$

Poněvadž $(x_1(t), \dots, x_n(t))^T \in X^*$, platí $\sum_{i=1}^n x_i(t) = 1$ a tedy také

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n x_i(t + \Delta t) &= \sum_{i=1}^n \left(x_i(t) + c \left(\sum_{j=1}^m x_i(t) a_{ij} y_j(t) - \mathbf{x}(t)^T \mathbf{A} \mathbf{y}(t) x_i(t) \right) \Delta t \right) = \\ &= 1 + c \left(\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m x_i(t) a_{ij} y_j(t) - \mathbf{x}(t)^T \mathbf{A} \mathbf{y}(t) \right) \Delta t = 1 + c \cdot 0 \cdot \Delta t = 1 \end{aligned}$$

pro libovolnou konstantu c . Za koeficient úměrnosti můžeme tedy volit $c = 1$. Rovnici (3) nyní přepíšeme na tvar

$$\frac{\Delta x_i}{\Delta t} = x_i (\mathbf{e}_i^T \mathbf{A} \mathbf{y} - \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{y}) = x_i (\mathbf{e}_i - \mathbf{x})^T \mathbf{A} \mathbf{y}.$$

Analogickou úvahou odvodíme pro druhého hráče rovnici

$$\frac{\Delta y_j}{\Delta t} = y_j (\mathbf{e}_j - \mathbf{y})^T \mathbf{B}^T \mathbf{x}.$$

Limitním přechodem $\Delta t \rightarrow 0$ dostaneme autonomní systém $n + m$ obyčejných diferenciálních rovnic

$$\begin{aligned} x'_i &= x_i (\mathbf{e}_i - \mathbf{x})^T \mathbf{A} \mathbf{y}, \quad i = 1, 2, \dots, n \\ y'_j &= y_j (\mathbf{e}_j - \mathbf{y})^T \mathbf{B}^T \mathbf{x}, \quad j = 1, 2, \dots, m. \end{aligned} \quad (4)$$

Spolu s tímto systémem uvažujme počáteční podmínky

$$\begin{aligned} x_i(0) &= x_{i,0} \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, n, \\ y_j(0) &= y_{j,0} \geq 0, \quad j = 1, 2, \dots, m, \end{aligned} \quad (5)$$

$$\sum_{i=1}^n x_{i,0} = 1, \quad \sum_{j=1}^m y_{j,0} = 1. \quad (6)$$

Věta 1. *Systém rovnic (4) s počáteční podmínkou (5) splňující rovnosti (6) má jediné řešení definované na intervalu $[0, \infty)$. Množiny $S_n \times S_m$, $\text{int}(S_n \times S_m)$ a $\partial(S_n \times S_m)$ jsou invariantními množinami systému (4).*

Důkaz. Jsou-li $\mathbf{x} = \mathbf{x}(t) = (x_1(t), \dots, x_n(t))^T$, $\mathbf{y} = \mathbf{y}(t) = (y_1(t), \dots, y_m(t))^T$ řešení systému (4), pak platí

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \left(\sum_{i=1}^n x_i(t) - 1 \right) &= \sum_{i=1}^n x'_i(t) = \sum_{i=1}^n x_i(t) \left(\sum_{j=1}^m a_{ij} y_j(t) - \mathbf{x}^T(t) \mathbf{A} \mathbf{y}(t) \right) = \\ &= \mathbf{x}^T(t) \mathbf{A} \mathbf{y}(t) \left(1 - \sum_{i=1}^n x_i(t) \right). \end{aligned}$$

To znamená, že funkce $z = z(t) = \sum_{i=1}^n x_i(t) - 1$ splňuje lineární homogenní diferenciální rovnici

$$z' = \mathbf{x}^T(t) \mathbf{A} \mathbf{y}(t) z,$$

takže

$$z(t) = \sum_{i=1}^n x_i(t) - 1 = \left(\sum_{i=1}^n x_i(0) - 1 \right) \exp \left(\int_t^0 \mathbf{x}^T(s) \mathbf{A} \mathbf{y}(s) ds \right).$$

Z první rovnosti (6) nyní plyne identita

$$\sum_{i=1}^n x_i(t) = 1 \quad \text{pro všechna } t \geq 0. \quad (7)$$

Analogicky odvodíme platnost rovnosti

$$\sum_{j=1}^m y_j(t) = 1 \quad \text{pro všechna } t \geq 0. \quad (8)$$

Pokud má tedy úloha (4), (5) řešení, pak řešení s počáteční podmínkou v množině $S_n \times S_m$ v této množině zůstává pro všechna $t > 0$, tedy $S_n \times S_m$ je invariantní množinou systému (4).

Dále pro všechna $i, k \in \{1, 2, \dots, n\}$, $j, l \in \{1, 2, \dots, m\}$ platí

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial x_k} (x_i(e_i - \mathbf{x})^\top \mathbf{A} \mathbf{y}) &= (\delta_{ik}(e_i - \mathbf{x})^\top - x_i e_k^\top) \mathbf{A} \mathbf{y}, \\ \frac{\partial}{\partial y_l} (x_i(e_i - \mathbf{x})^\top \mathbf{A} \mathbf{y}) &= x_i(e_i - \mathbf{x})^\top \mathbf{A} e_l, \\ \frac{\partial}{\partial x_k} (y_j(e_j - \mathbf{y})^\top \mathbf{B}^\top \mathbf{x}) &= y_j(e_j - \mathbf{y})^\top \mathbf{B}^\top e_k, \\ \frac{\partial}{\partial y_l} (y_j(e_j - \mathbf{y})^\top \mathbf{B}^\top \mathbf{x}) &= (\delta_{jl}(e_j - \mathbf{y})^\top - y_j e_l^\top) \mathbf{B}^\top \mathbf{x}; \end{aligned}$$

parciální derivace pravých stran systému (4) podle všech proměnných jsou na množině $S_n \times S_m$ ohraničené. Odtud a z Picardovy-Lindelöfovy věty plyne, že systém (4) je globálně jednoznačně řešitelný na množině $S_n \times S_m$.

Je-li $x_{i,0} = 0$, resp. $x_{i,0} > 0$ pro nějaké $i \in \{1, 2, \dots, n\}$, pak z jednoznačnosti řešení systému (4) plyne, že $x_i(t) = 0$, resp. $x_i(t) > 0$, pro všechna $t \geq 0$. Analogickou úvahu můžeme provést pro počáteční hodnotu $y_{j,0}$ pro nějaké $j \in \{1, 2, \dots, m\}$. Odtud plyne, že množiny $\partial(S_n \times S_m)$ a $\text{int}(S_n \times S_m)$ jsou invariantní. \square

3 Redukce dimenze systému (4)

Z invariance množiny $S_n \times S_m$ vzhledem k systému (4), tj. z rovností (7) a (8) plyne

$$x_n = 1 - \sum_{i=1}^{n-1} x_i, \quad y_m = 1 - \sum_{j=1}^{m-1} y_j$$

Odtud dále dostaneme

$$\begin{aligned} \sum_{j=1}^m a_{ij} y_j - \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{y} &= \sum_{j=1}^m a_{ij} y_j - \sum_{l=1}^n \sum_{j=1}^n x_l a_{lj} y_j = \\ &= \sum_{j=1}^{m-1} a_{ij} y_j + a_{im} \left(1 - \sum_{j=1}^{m-1} y_j \right) - \sum_{l=1}^n x_l \left[\sum_{j=1}^{m-1} a_{lj} y_j + a_{lm} \left(1 - \sum_{j=1}^{m-1} y_j \right) \right] = \\ &= \sum_{j=1}^{m-1} (a_{ij} - a_{im}) y_j + a_{im} - \sum_{l=1}^n x_l \left[\sum_{j=1}^{m-1} (a_{lj} - a_{lm}) y_j + a_{lm} \right] = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \sum_{j=1}^{m-1} (a_{ij} - a_{im})y_j + a_{im} - \sum_{l=1}^{n-1} x_l \left[\sum_{j=1}^{m-1} (a_{lj} - a_{lm})y_j + a_{lm} \right] - \\
&\quad - \left(1 - \sum_{l=1}^{n-1} x_l \right) \left[\sum_{j=1}^{m-1} (a_{nj} - a_{nm})y_j + a_{nm} \right] = \\
&= \sum_{j=1}^{m-1} (a_{ij} - a_{im})y_j + a_{im} - \sum_{j=1}^{m-1} (a_{nj} - a_{nm})y_j - a_{nm} - \\
&\quad - \sum_{l=1}^{n-1} x_l \left[\sum_{j=1}^{m-1} (a_{lj} - a_{lm} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{lm} - a_{nm} \right] = \\
&= \sum_{j=1}^{m-1} (a_{ij} - a_{im} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{im} - a_{nm} - \\
&\quad - \sum_{l=1}^{n-1} x_l \left[\sum_{j=1}^{m-1} (a_{lj} - a_{lm} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{lm} - a_{nm} \right] = \\
&= \sum_{l=1}^{n-1} \sum_{j=1}^{m-1} \delta_{il} [(a_{lj} - a_{lm} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{lm} - a_{nm}] - \\
&\quad - \sum_{l=1}^{n-1} \sum_{j=1}^{m-1} x_l [(a_{lj} - a_{lm} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{lm} - a_{nm}] = \\
&= \sum_{l=1}^{n-1} \sum_{j=1}^{m-1} (\delta_{il} - x_l) [(a_{lj} - a_{lm} - a_{nj} + a_{nm})y_j + a_{lm} - a_{nm}].
\end{aligned}$$

Označme nyní

$$\tilde{a}_{ij} = a_{ij} - a_{im} - a_{nj} + a_{nm}, \quad \hat{a}_i = a_{nm} - a_{im}$$

pro $i = 1, 2, \dots, n-1$, $j = 1, 2, \dots, m-1$ a dále

$$\tilde{\mathbf{A}} = \begin{pmatrix} \tilde{a}_{11} & \tilde{a}_{12} & \dots & \tilde{a}_{1(m-1)} \\ \tilde{a}_{21} & \tilde{a}_{22} & \dots & \tilde{a}_{2(m-1)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \tilde{a}_{(n-1)1} & \tilde{a}_{(n-1)2} & \dots & \tilde{a}_{(n-1)(m-1)} \end{pmatrix}, \quad \hat{\mathbf{a}} = \begin{pmatrix} \hat{a}_1 \\ \hat{a}_2 \\ \vdots \\ \hat{a}_{n-1} \end{pmatrix}.$$

Analogickým výpočtem lze ukázat, že

$$\sum_{i=1}^n b_{ji}x_i - \mathbf{y}^T \mathbf{B}^T \mathbf{x} = \sum_{j=1}^{m-1} \sum_{l=1}^{n-1} (\delta_{lj} - y_j) [(b_{lj} - b_{lm} - b_{nj} + b_{nm})x_l + b_{nj} - b_{nm}]$$

a potom označit

$$\tilde{b}_{ij} = b_{ij} - b_{im} - b_{nj} + b_{nm}, \quad \hat{b}_j = b_{nm} - b_{nj}$$

pro $i = 1, 2, \dots, n-1$, $j = 1, 2, \dots, m-1$ a dále

$$\tilde{\mathbf{B}} = \begin{pmatrix} \tilde{b}_{11} & \tilde{b}_{12} & \dots & \tilde{b}_{1(m-1)} \\ \tilde{b}_{21} & \tilde{b}_{22} & \dots & \tilde{b}_{2(m-1)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \tilde{b}_{(n-1)1} & \tilde{b}_{(n-1)2} & \dots & \tilde{b}_{(n-1)(m-1)} \end{pmatrix}, \quad \hat{\mathbf{b}} = \begin{pmatrix} \hat{b}_1 \\ \hat{b}_2 \\ \vdots \\ \hat{b}_{m-1} \end{pmatrix}.$$

Provedená úvaha a výpočet ukazují, že $(n + m)$ -rozměrný systém (4) lze zredukovat na systém $(n + m - 2)$ -rozměrný

$$\begin{aligned} x'_i &= x_i(e_i - \mathbf{x})^\top (\tilde{\mathbf{A}}\mathbf{y} - \hat{\mathbf{a}}), \quad i = 1, 2, \dots, n - 1, \\ y'_j &= y_j(e_j - \mathbf{y})^\top (\tilde{\mathbf{B}}^\top \mathbf{x} - \hat{\mathbf{b}}), \quad j = 1, 2, \dots, m - 1. \end{aligned} \quad (9)$$

Nyní označujeme $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_{n-1})^\top$, $\mathbf{y} = (y_1, y_2, \dots, y_{m-1})^\top$.

4 Konflikty se dvěma strategiemi

Nechť $n = m = 2$,

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{pmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \end{pmatrix}.$$

Pak systém rovnic (9) je tvaru

$$\begin{aligned} x' &= x(1 - x)(\alpha_1 y - \alpha_2), \\ y' &= y(1 - y)(\beta_1 x - \beta_2), \end{aligned}$$

kde $\alpha_1 = a_{11} - a_{12} - a_{21} + a_{22}$, $\alpha_2 = a_{22} - a_{12}$, $\beta_1 = b_{11} - b_{12} - b_{21} + b_{22}$, $\beta_2 = b_{22} - b_{21}$. Fázovým prostorem je množina $[0, 1] \times [0, 1]$. Systém má stacionární řešení $(0, 0)$, $(0, 1)$, $(1, 0)$, $(1, 1)$ odpovídající ryzím strategiím. V případě, že

$$\alpha_1 \neq 0, \quad 0 < \frac{\alpha_2}{\alpha_1} < 1, \quad \beta_1 \neq 0, \quad 0 < \frac{\beta_2}{\beta_1} < 1,$$

má také vnitřní stacionární řešení

$$\left(\frac{\beta_2}{\beta_1}, \frac{\alpha_2}{\alpha_1} \right)$$

odpovídající smíšeným strategiím. Variační matice systému je

$$J(x, y) = \begin{pmatrix} (1 - 2x)(\alpha_1 y - \alpha_2) & \alpha_1 x(1 - x) \\ \beta_1 y(1 - y) & (1 - 2y)(\beta_1 x - \beta_2) \end{pmatrix},$$

takže

$$\begin{aligned} J(0, 0) &= \begin{pmatrix} -\alpha_2 & 0 \\ 0 & -\beta_2 \end{pmatrix}, \quad J(0, 1) = \begin{pmatrix} \alpha_1 - \alpha_2 & 0 \\ 0 & \beta_2 \end{pmatrix}, \quad J(1, 0) = \begin{pmatrix} \alpha_2 & 0 \\ 0 & \beta_1 - \beta_2 \end{pmatrix}, \\ J(1, 1) &= \begin{pmatrix} \alpha_2 - \alpha_1 & 0 \\ 0 & \beta_2 - \beta_1 \end{pmatrix}, \quad J\left(\frac{\beta_2}{\beta_1}, \frac{\alpha_2}{\alpha_1}\right) = \begin{pmatrix} 0 & \frac{\alpha_1 \beta_2 (\beta_1 - \beta_2)}{\beta_1^2} \\ \frac{\alpha_2 \beta_1 (\alpha_1 - \alpha_2)}{\alpha_1^2} & 0 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Odtud je vidět, že stacionární řešení odpovídající ryzím strategiím jsou sedla nebo uzly, stacionární řešení odpovídající smíšeným strategiím je sedlo nebo nestabilní ohnisko.

5 Symetrické konflikty

Definice 4. Řekneme, že konečná hra dvou hráčů $\mathcal{G} = (X, Y, u, v)$ je *symetrická*, pokud $X = Y$ a $u(i, j) = v(j, i)$ pro každé dvě ryzí strategie $i, j \in X$.

Pro symetrickou hru platí $a_{ij} = u(i, j) = v(j, i) = b_{ji}$, tedy $\mathbf{A} = \mathbf{B}^\top$. To znamená, že symetrická hra je jednoznačně určena maticí \mathbf{A} .

Poznámka 1. Necht matice A určuje výplatní funkce v symetrické konečné hře. Smíšená strategie $\bar{x} \in X^*$ je rovnovážnou strategií (podle Nasha) právě tehdy, když $x^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x}$ pro všechny smíšené strategie $x \in X^*$, tj. $\bar{x}^T A \bar{x} = \max \{x^T A \bar{x} : x \in X^*\}$.

Důkaz. Necht $\bar{x} \in X^*$ je rovnovážná strategie. Pak pro libovolnou smíšenou strategii $x \in X^*$ platí

$$x^T A \bar{x} = u^*(x, \bar{x}) \leq u^*(\bar{x}, \bar{x}) = \bar{x}^T A \bar{x}.$$

Necht naopak platí $\bar{x}^T A \bar{x} = \max \{x^T A \bar{x} : x \in X^*\}$. Pak pro libovolnou smíšenou strategii $x \in X^*$ platí

$$\begin{aligned} u^*(x, \bar{x}) &= x^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x} = u^*(\bar{x}, \bar{x}), \\ v^*(\bar{x}, x) &= x^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x} = v^*(\bar{x}, \bar{x}). \end{aligned}$$

□

Věta 2. Necht \mathcal{G} je symetrická konečná hra určená maticí A . Smíšená strategie

$$\bar{x} = (\bar{x}_1, \bar{x}_2, \dots, \bar{x}_n)^T = \sum_{i=1}^n \bar{x}_i e_i \in X^*$$

je rovnovážná právě tehdy, když

$$e_i^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x} \quad \text{pro všechna } i \notin C(\bar{x}) \quad (10)$$

a

$$e_i^T A \bar{x} = \bar{x}^T A \bar{x} \quad \text{pro všechna } i \in C(\bar{x}). \quad (11)$$

Důkaz. Necht \bar{x} je rovnovážná strategie. Podle předchozí poznámky platí

$$e_i^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x} \quad \text{pro všechna } i \in \{1, 2, \dots, n\}.$$

Připusťme, že existuje $k \in C(\bar{x})$ tak, že $e_k^T A \bar{x} < \bar{x}^T A \bar{x}$. Pak

$$\begin{aligned} \bar{x}^T A \bar{x} &= \sum_{i=1}^n \bar{x}_i e_i^T A \bar{x} = \sum_{i \in C(\bar{x})} \bar{x}_i e_i^T A \bar{x} = \bar{x}_k e_k^T A \bar{x} + \sum_{i \in C(\bar{x}) \setminus \{k\}} \bar{x}_i e_i^T A \bar{x} < \\ &< \bar{x}_k \bar{x}^T A \bar{x} + \sum_{i \in C(\bar{x}) \setminus \{k\}} \bar{x}_i \bar{x}^T A \bar{x} = \sum_{i=1}^n \bar{x}_i \bar{x}^T A \bar{x} = \bar{x}^T A \bar{x}, \end{aligned}$$

což je spor, který dokazuje nutnost podmínek.

Necht platí podmínky (10) a (11). Pak pro všechna $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ platí $e_i^T A \bar{x} \leq \bar{x}^T A \bar{x}$. Je-li nyní $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)^T \in X^*$ libovolná smíšená strategie, pak

$$x^T A \bar{x} = \sum_{i=1}^n x_i e_i^T A \bar{x} \leq \sum_{i=1}^n x_i \bar{x}^T A \bar{x} = \bar{x}^T A \bar{x},$$

takže podle předchozí poznámky je \bar{x} rovnovážnou strategií. Podmínky jsou tedy i dostatečné. □

Poznámka 2. Ryzí strategie $e_i \in X^*$ je rovnovážnou strategií symetrické konečné hry s výplatními funkcemi určenými maticí A právě tehdy, když $a_{ji} \leq a_{ii}$ pro všechna $j \in \{1, 2, \dots, n\}$.

Důkaz. V tomto případě je $C(e_i) = \{i\}$, $e_j^T A e_i = a_{ji}$, $e_i^T A e_i = a_{ii}$. □

Buď \mathcal{G} konečná hra určená kladnou maticí \mathbf{A} , tj. $a_{ij} > 0$ pro všechna $i, j \in \{1, 2, \dots, n\}$. Podmínka kladnosti čísel a_{ij} není újmou na obecnosti; její splnění lze pro libovolnou matici dosáhnout přičtením vhodné konstanty ke všem jejím prvkům. Budeme hledat rovnovážnou strategii $\bar{\mathbf{x}} \in X^*$ takovou, že její používání dává ze všech rovnovážných strategií největší výhru, tj.

$$v = \bar{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \bar{\mathbf{x}} = \max \{ \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{x} : \mathbf{x} \in X^* \text{ je rovnovážná strategie} \}.$$

Předpokládejme, že $\tilde{\mathbf{x}} = (\tilde{x}_1, \tilde{x}_2, \dots, \tilde{x}_n)^\top$ je strategie požadované vlastnosti. Pak platí

$$v = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \tilde{x}_i a_{ij} \tilde{x}_j > 0.$$

Položme

$$\xi_i = \frac{\tilde{x}_i}{v}.$$

Pro libovolné $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ podle věty 2 platí

$$v \sum_{j=1}^n a_{ij} \xi_j = \sum_{j=1}^n a_{ij} \tilde{x}_j = \mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \tilde{\mathbf{x}} \leq \tilde{\mathbf{x}}_i^\top \mathbf{A} \tilde{\mathbf{x}} = v,$$

takže

$$\sum_{j=1}^n a_{ij} \xi_j \leq 1.$$

Dále

$$\sum_{j=1}^n \xi_j = \frac{1}{v} \sum_{j=1}^n \tilde{x}_j = \frac{1}{v}.$$

Má-li být kladné číslo v maximální, musí být jeho převrácená hodnota minimální; má-li být hodnota $\sum_{j=1}^n \xi_j$ minimální, musí být opačná hodnota maximální. Hledání rovnovážné strategie dávající největší výhru je tedy ekvivalentní hledání maxima lineárního výrazu

$$-\sum_{j=1}^n \xi_j$$

za podmínek

$$\sum_{j=1}^n a_{ij} \xi_j \leq 1, \quad \xi_i \geq 0 \quad \text{pro } i = 1, 2, \dots, n,$$

což je úloha lineárního programování.

V symetrické hře je $m = n$, strategie obou hráčů jsou stejné, tj. $\mathbf{y} = \mathbf{x}$ a $\mathbf{B}^\top = \mathbf{A}$. To znamená, že systém diferenciálních rovnic (4) se skládá ze dvou shodných subsystémů. Jinak řečeno, symetrickou hru můžeme vyjádřit systémem n obyčejných diferenciálních rovnic

$$x'_i = x_i (\mathbf{e}_i - \mathbf{x})^\top \mathbf{A} \mathbf{x}, \quad i = 1, 2, \dots, n. \quad (12)$$

Z věty 1 plyne, že systém (12) je jednoznačně řešitelný na n -rozměrném simplexu S_n a že množiny S_n , int S_n a ∂S_n jsou vzhledem k němu invariantní.

Věta 3. Je-li $\bar{\mathbf{x}}$ rovnovážnou strategií symetrické konečné hry určené maticí \mathbf{A} , pak $\bar{\mathbf{x}}$ je stacionárním bodem autonomního systému (12).

Důkaz. Plyne bezprostředně z věty 2 a z toho, že podmínky (10) a (11) lze přepsat na tvar

$$(\mathbf{e}_i - \bar{\mathbf{x}})^\top \mathbf{A} \bar{\mathbf{x}} \leq 0 \quad \text{pro všechna } i \notin C(\bar{\mathbf{x}}), \quad (\mathbf{e}_i - \bar{\mathbf{x}})^\top \mathbf{A} \bar{\mathbf{x}} = 0 \quad \text{pro všechna } i \in C(\bar{\mathbf{x}}).$$

□

Obrácené tvrzení neplatí; každá ryzí strategie \mathbf{e}_i je stacionárním bodem systému (12), ale ryzí strategie obecně není rovnovážná.

Věta 4. *Je-li $\hat{\mathbf{x}} = (\hat{x}_1, \hat{x}_2, \dots, \hat{x}_n)^\top \in X^*$ stabilním stacionárním bodem systému (12), pak $\hat{\mathbf{x}}$ je rovnovážnou strategií symetrické konečné hry určené maticí \mathbf{A} .*

Důkaz. Označme

$$F_i(\mathbf{x}) = x_i (\mathbf{e}_i - \mathbf{x})^\top \mathbf{A} \mathbf{x} = x_i \left(\sum_{k=1}^n a_{ik} x_k - \sum_{l=1}^n \sum_{k=1}^n a_{lk} x_l x_k \right).$$

Pak

$$\begin{aligned} \frac{\partial F_i}{\partial x_j}(\mathbf{x}) &= \delta_{ij} \left(\sum_{k=1}^n a_{ik} x_k - \sum_{l=1}^n \sum_{k=1}^n a_{lk} x_l x_k \right) + x_i \left(a_{ij} - \sum_{k=1}^n a_{jk} x_k - \sum_{l=1}^n a_{lj} x_l \right) = \\ &= \delta_{ij} (\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{x}) + x_i (a_{ij} - \mathbf{e}_j^\top \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{e}_j). \end{aligned}$$

Prvky variační matice systému (12) v bodě $\hat{\mathbf{x}}$ tedy jsou

$$\frac{\partial F_i}{\partial x_j}(\hat{\mathbf{x}}) = \begin{cases} \hat{x}_i (a_{ij} - \mathbf{e}_j^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \mathbf{e}_j), & \hat{x}_i \neq 0, \\ \delta_{ij} (\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}}), & \hat{x}_i = 0. \end{cases}$$

Vlastní čísla variační matice splňují rovnici

$$\det \left(\frac{\partial F_i}{\partial x_j}(\hat{\mathbf{x}}) - \delta_{ij} \lambda \right) = 0.$$

Buď i takové, že $\hat{x}_i = 0$. Determinant rozvineme podle i -tého řádku:

$$(\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \lambda) \cdot (\text{příslušný algebraický doplněk}).$$

Odtud plyne, že pro každé i takové, že $\hat{x}_i = 0$, je číslo $\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}}$ vlastní hodnotou variační matice. Ze stability stacionárního řešení $\hat{\mathbf{x}}$ plyne

$$\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} \leq 0 \quad \text{pro každé } i \text{ takové, že } \hat{x}_i = 0.$$

Současně platí

$$\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} = 0 \quad \text{pro každé } i \text{ takové, že } \hat{x}_i \neq 0,$$

neboť $\hat{\mathbf{x}}$ je stacionární řešení systému (12). Celkem tedy

$$\mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} - \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} \leq 0 \quad \text{pro všechna } i \in \{1, 2, \dots, n\}.$$

Je-li nyní $\mathbf{x} = \sum_{i=1}^n x_i \mathbf{e}_i \in X^*$ libovolná smíšená strategie, pak platí

$$\mathbf{x}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} = \sum_{i=1}^n x_i \mathbf{e}_i^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} \leq \sum_{i=1}^n x_i \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} = \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} \sum_{i=1}^n x_i = \hat{\mathbf{x}}^\top \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}},$$

což znamená, že $\hat{\mathbf{x}}$ je rovnovážnou strategií. □

Obrácené tvrzení opět neplatí. Uvažme například konečnou symetrickou hru s maticí

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

Pak strategie $\bar{x} = (0, 1)^\top$ je rovnovážná, neboť

$$(x, 1-x) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = 0 = (0, 1) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

pro libovolné $x \in [0, 1]$. Příslušný systém diferenciálních rovnic je

$$\begin{aligned} x' &= x \left[(1, 0) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} - (x, y) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \right] = x(x - x^2) = x^2(1 - x), \\ y' &= y \left[(0, 1) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} - (x, y) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \right] = y(-x^2) = -x^2 y. \end{aligned}$$

Stacionární body tedy jsou $(0, y)$, $(1, 0)$ pro libovolné $y \in [0, 1]$. Variační matice ve stacionárním bodě (x, y) je tvaru

$$J(x, y) = \begin{pmatrix} 2x - 3x^2 & 0 \\ -2xy & -x^2 \end{pmatrix}.$$

Zejména tedy

$$J(0, 1) = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

Charakteristický polynom této matice má dvojnásobný kořen $\lambda = 0$, což znamená, že stacionární řešení $(0, 1)$ není stabilní.

Věta 5. Pro $i, j \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ položme $b_{i,j} = a_{nj} - a_{ij}$, $r_i = a_{in} - a_{nn}$ a

$$B = \begin{pmatrix} b_{1,1} & b_{1,2} & \dots & b_{1,n-1} \\ b_{2,1} & b_{2,2} & \dots & b_{2,n-1} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n-1,1} & b_{n-1,2} & \dots & b_{n-1,n-1} \end{pmatrix}, \quad r = \begin{pmatrix} r_1 \\ r_2 \\ \vdots \\ r_{n-1} \end{pmatrix}.$$

Pak systém (12) na množině $\text{int } S_n$ a Lotkûv-Volterrûv systém

$$y_j' = y_j (r_j - e_j^\top B y), \quad j = 1, 2, \dots, n-1 \quad (13)$$

na množině $\text{int } \mathbb{R}_+^{n-1} = \{(y_1, y_2, \dots, y_{n-1})^\top \in \mathbb{R}^{n-1} : y_1 > 0, y_2 > 0, \dots, y_{n-1} > 0\}$ jsou topologicky ekvivalentní, tj. existuje difeomorfismus $F : \text{int } S_n \rightarrow \text{int } \mathbb{R}_+^{n-1}$, který zobrazí trajektorie systému (12) na trajektorie systému (13).

Dûkaz. Pro $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)^\top \in \text{int } S_n$ a pro $j \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ položme $y_i = \frac{x_i}{x_n}$. Pak

$$\sum_{j=1}^{n-1} y_j = \frac{1}{x_n} \sum_{j=1}^{n-1} x_j = \frac{1}{x_n} (1 - x_n) = \frac{1}{x_n} - 1.$$

Odtud dostaneme

$$x_n = \frac{1}{1 + \sum_{j=1}^{n-1} y_j} \quad \text{a} \quad x_i = \frac{y_i}{1 + \sum_{j=1}^{n-1} y_j} \quad \text{pro } i = 1, 2, \dots, n-1.$$

To znamená, že zobrazení $F : \text{int } S_n \rightarrow \text{int } \mathbb{R}_+^{n-1}$ dané předpisem

$$F(\mathbf{x}) = F((x_1, x_2, \dots, x_n)^\top) = \left(\frac{x_1}{x_n}, \frac{x_2}{x_n}, \dots, \frac{x_{n-1}}{x_n} \right)^\top$$

je bijekce. Toto zobrazení je zřejmě spojitě.

Nechť nyní $\mathbf{x} = \mathbf{x}(t)$ je řešení systému (12) takové, že $x_n(0) > 0$, tedy $x_n(t) > 0$ pro všechna $t > 0$. Položme

$$\tau = \int_0^t x_n(s) ds.$$

Pak τ je rostoucí funkcí proměnné t , $\frac{d\tau}{dt} = x_n$ a dále

$$\begin{aligned} \frac{dy_j}{d\tau} &= \frac{d \frac{x_j}{x_n}}{dt} \frac{dt}{d\tau} = \frac{x'_j x_n - x_j x'_n}{x_n^2} \frac{1}{x_n} = \frac{1}{x_n^2} \left(x'_j - x_j \frac{x'_n}{x_n} \right) = \\ &= \frac{1}{x_n^2} (x_j (\mathbf{e}_j^\top \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{x}) - x_j (\mathbf{e}_n^\top \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{x}^\top \mathbf{A} \mathbf{x})) = \frac{x_j}{x_n^2} (\mathbf{e}_j^\top \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{e}_n^\top \mathbf{A} \mathbf{x}) = \\ &= \frac{x_j}{x_n^2} \left(\sum_{k=1}^n a_{jk} x_k - \sum_{k=1}^n a_{nk} x_k \right) = \frac{x_j}{x_n^2} \sum_{k=1}^n (a_{jk} - a_{nk}) x_k = \\ &= \frac{x_j}{x_n^2} \left(\sum_{k=1}^{n-1} (a_{jk} - a_{nk}) x_k + (a_{jn} - a_{nn}) x_n \right) = \frac{x_j}{x_n} \left(a_{jn} - a_{nn} - \sum_{k=1}^{n-1} (a_{nk} - a_{jk}) \frac{x_k}{x_n} \right) = \\ &= y_j \left(r_j - \sum_{k=1}^{n-1} b_{j,k} y_k \right) = y_j (r_j - \mathbf{e}_j^\top \mathbf{B} \mathbf{y}). \end{aligned}$$

□